

ved at fortsætte ad det spor, som har skabt dem. Derfor vil jeg godt advare meget kraftigt imod, at der op til regeringskonferencen køres et uærligt spil, hvor der af taktiske årsager stikkes noget under stolen.

Når vi anbefalede et ja ved folkeafstemningen i 1993, var det, fordi vi fik undtagelser på de områder, der fører frem til en forbundsstat. Vi var imod denne udvikling, vi er imod denne udvikling, derfor vil vi ikke være med i et dansk udspil, medmindre dette klargøres. Og vi har hørt nogle meldinger fra Venstre her i dag omkring undtagelserne.

Jeg vil også godt sige til mine gamle samarbejdspartnere i det nationale kompromis, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet: Hvis man mener, at undtagelserne skal ophæves, så sig det. Sig det, så kan vi få en debat på det grundlag. Men vi er nødt til at have en klar holdning til, om man vil fastholde grundlaget, fastholde, at vi ikke skal være med i ØMU's tredje fase, fastholde, at vi ikke skal være med i en forsvarsdimension. Hvis man mener det modsatte, så synes jeg, man skal sige det; det vil give grundlag for en ordentlig diskussion.

Vi vil ikke fra SF's side være med til, at man dækker over nogle reelle uenigheder ved et uforpligtende papir. Det giver en dårlig folkelig diskussion. Det er netop udtryk for den form for Europadiskussion, som jeg tror befolkningen er meget træt af.

Det er blevet sagt her i dag af flere ordførere og også af statsministeren i tv i tirsdags, at de danske undtagelser udelukkende er et dansk anliggende. Det er det selvfølgelig i den forstand, at de andre lande ikke kan tvinge os til at ophæve dem, men på det indholdsmæssige plan har de jo den allerstørste betydning for de emner, der skal diskuteres på regeringskonferencen. Det gælder forsvarspolitikken, det gælder det retlige samarbejde, og det kan da heller ikke udelukkes, at ØMU-samarbejdet bringes op.

Under alle omstændigheder vil det være absurd at forestille sig, at der fremsendes et papir om dansk Europapolitik til de andre lande, uden at man nævner det største nybrud i dansk EU-politik de sidste mange år. Hvis det er tilfældet, kan de andre lande jo ikke tage det alvorligt, og det kan kun tages som udtryk for, at vi heller ikke selv tager det alvorligt her i Danmark.

Jeg er helt enig med dem, der siger, at denne debat jo ikke udelukkende skal handle om de

danske undtagelser. Det skal handle om miljø. Det skal handle om, hvordan social dumping undgås, og hvordan det danske overenskomst-system kan fastholdes. Og det skal naturligvis overordnet set handle om, hvordan der kan defineres en ny ikkemilitær sikkerhedspolitik, som tager højde for de nye problemer i Europa, og som handler om økonomisk udvikling og politisk samarbejde i stedet for militær sikkerhedspolitik.

I den debat vil der være nye fronter, der vil være nye udfordringer at tage stilling til. Jeg håber på, at vi kan få en ordentlig diskussion her i Folketinget, og vi vil gå ind i debatten med det grundlag, som vi har, med den ansvarlighed, vi altid har vist i de her diskussioner.

Vi håber så også på, at det kan blive udgangspunktet for en helt ny folkelig debat om de europæiske spørgsmål, så det traume, der har ligget over EU-politikken siden 1972, kan overvindes. En af de største forpligtelser for politikerne herinde er at komme ud over det skel og den folkelige mistillid, der er til hele den måde, man fører Europapolitik på i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Holger K. Nielsen gjorde et stort nummer ud af at tale grønt og tale om miljø, som om det er noget, hans parti har eneret på, og så leverede han helt åbenlyst en gang debatforurening her i salen.

Så vidt jeg husker, lød ordene noget i retning af: Økonomisk vækst truer med at fjerne grundlaget for livet på kloden – eller noget i den stil.

Ja, hvis det er den vækst og den form for produktion, som man kørte i det tidligere kommunistiske besatte Østeuropa, hvor vi i dag kender omfanget af miljøsvineriet, som har ufattelige dimensioner, så er det rigtigt. Hvis det er den type økonomisk vækst, så er det truende, men det er det jo ikke i dagens Danmark, det er det jo ikke i markedsökonomier og frie lande, hvor befolkningerne kan reagere, og hvor befolkningerne er miljøbevidste som f.eks. den danske. Så derfor kan den type økonomisk vækst, som vi har, og som vores samfundstyper vil få i fremtiden, udmærket gå hånd i hånd med et bedre og renere miljø.

Så kommer der en bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen om, at Det Konservative Folkeparti og Venstre har et usagligt ønske om mere til militæret. Usagligt! Det er et politisk ønske, kan man sige, men det er da ikke usagligt. Vi har alt-